

Diep respect voor
alle Hulpdiensten en
afkeuring van agressie
jegens hen.

Beschikbare capaciteit
en middelen voor de
Politie zijn volstrekt
onvoldoende. Hierdoor
is er onvoldoende
handhaving en
aandacht voor de
afwikkeling van
aanrijdingen.

De Politie heeft al
teveel taken 'op het
bord' en door de
vergrijzing daalt de
personeelssterkte.
De kosten van de
verkeersonveiligheid
zijn dusdanig hoog
geworden dat meer
handhaving zich snel
terugverdient en de
hoeveelheid menselijke
ellende afneemt.

Politie en andere Hulpdiensten

De menskracht is te beperkt, dus alle hulp is welkom

Laten we beginnen met onze dank uit te spreken voor de Politie en alle andere Hulpdiensten, die als eersten worden geconfronteerd met de menselijke ellende van aanrijdingen. Dat gaat je niet in de kouwe kleren zitten en wij hebben daarom veel respect voor de mensen van alle hulpdiensten. Daarom is dan ook volkomen onbegrijpelijk, onverteerbaar en verwerpelijk dat er mensen zijn die agressief optreden tegen de hulpverleners. Hoe haal je het in je hoofd om degenen die anderen helpen zo te bejegenen, waaronder nota bene ook degenen die hen belagen! Wat ons betreft mogen hier flinke sancties op staan, wellicht dat het dan tot hen doordringt dat dergelijk gedrag volstrekt onacceptabel is.

Maar de hulpdiensten moeten natuurlijk wel de middelen krijgen om hun werk uit te voeren. Wij zien dat de Politie zoveel mogelijk werk wil maken van o.a. haar handhavingstaak, maar hier blijkt wederom de politieke onwil om de verkeersveiligheid te verhogen: de (veel te) geringe capaciteit en financiële middelen die de Politie hiervoor beschikbaar krijgt is ons al jaren een doorn in het oog. Terwijl de verkeersonveiligheid alleen fors verminderd kan worden als het aantal 'gevaarzettende gedragingen' significant wordt verminderd. Dit is een bekend resultaat van de veiligheidsleer, zoals deze al tientallen jaren in de industrie wordt gehanteerd. Dit wordt verder uitgewerkt en toegelicht in de bijlage *'Het verkeer veiliger maken'*.

Iedereen die de berichtgeving volgt, weet dat de Politie al veel taken 'op haar bordje' heeft en de laatste jaren is de werklast alleen maar toegenomen. Reden waarom uitbreiding hard nodig is, temeer daar door de 'vergrijzing' een groot aantal dienders de komende jaren met pensioen gaat. Gezien de enorme kostenpost die de verkeersonveiligheid met zich meebrengt (de SWOV schat dit op 33 MILJARD Euro PER JAAR!) is het 'argument' dat hier geen geld voor beschikbaar zou zijn je reinste flauwekul: de terugverdientijd voor de samenleving moet eerder in maanden dan in jaren worden uitgedrukt. Met daarnaast als 'bonus' een significante daling van de menselijke ellende, die ermee gepaard gaat. En een vermindering van de druk op de zorg. Omdat de aantallen 'gevaarlijke situaties' door betere handhaving terug zullen lopen, dalen de aantallen aanrijdingen, de aantallen slachtoffers en de kosten. Acties aan de 'voorzijde', die preventief werken, zijn derhalve zeer effectief. Wij hebben al in eerdere Appendices de 'businesscase' van een veiliger verkeer uitgebreid onderbouwd en wij blijven het volstrekt onbegrijpelijk vinden dat deze onnodige kostenpost niet met gezwinde spoed wordt aangepakt, zeker in een tijd met oplopende tekorten en flink hogere uitgaven voor o.a. Defensie. Wij ergeren ons aan de houding van velen, dat de bekeuringen alleen maar zouden dienen om de staatskas te helpen vullen en dat gaat zo ver dat sommigen klagen dat men in financiële problemen is gekomen omdat men de bekeuringen niet (meer) kan betalen. De 'opbrengsten' van de bekeuringen bedragen ca. 1 miljard Euro per jaar en dit staat in schril contrast met de kosten van de verkeersonveiligheid, die ca. 33 miljard per jaar bedragen. Daarnaast is er een heel eenvoudige en effectieve manier om geen bekeuring te krijgen: houd je aan de wegverkeerswet! Klaarblijkelijk beschouwen een aantal mensen het krijgen van een bekeuring als iets 'normaals', wij zijn van mening dat het krijgen van een bekeuring het schaamrood op de kaken zou moeten brengen, want dan heb je de verkeersregels overtreden wat had kunnen resulteren in een aanrijding, met alle ellende

van dien! Wel zouden wij het verstandig vinden als de overheid meer duidelijkheid verschafte over de kosten van de handhaving, de 'opbrengsten' van de bekeuringen en de kosten van de verkeersonveiligheid. En de 'opbrengsten' van de bekeuringen zouden geheel gebruikt moeten worden voor de handhaving, want zonder een veel steviger handhaving zullen alle mooie doelen betreffende de aantallen slachtoffers met geen mogelijkheid gehaald worden. Zie ook het hoofdstuk 'Wetgeving' en de bijlage 'Het verkeer veiliger maken'.

De kwaliteit van het Proces Verbaal is van zeer groot belang voor slachtoffers omdat dit in de civiele afwikkeling een belangrijke rol speelt. Door de capaciteitsproblemen bij de Politie neemt de kwaliteit af, waardoor strafrechtelijke vervolging van veroorzakers moeilijker wordt en slachtoffers met lege handen worden weggestuurd.

Een belangrijk probleem, dat wordt veroorzaakt door de geringe beschikbare capaciteit bij de Politie, is dat bij aanrijdingen het vergaren van de benodigde informatie en de vastlegging in het Proces Verbaal (PV) in het gedrang komen. Ons zijn zelfs aanrijdingen ter ore gekomen waar, ondanks serieuze schade en letsel, er GEEN PV is opgesteld. Wij vinden dat de Politie voldoende mogelijkheden beschikbaar moet hebben om bij aanrijdingen een gedegen, gedetailleerd en correct PV op te stellen. Een goed PV, dat niet alleen op de mogelijke strafrechtelijke vervolging, maar ook sterk gericht dient te zijn op de civielrechtelijke kant van de aanrijding voor het vaststellen van de aansprakelijkheid. Ook als initieel lijkt dat er geen ernstig letsel is, kan dit in een later stadium nog wel degelijk optreden. Zo blijkt dat een whiplash zich vaak pas later manifesteert, maar kan voor een slachtoffer tot zeer ernstige beperkingen, ook wat betreft inkomen, leiden. Juist omdat de Nederlandse wetgeving slachtoffervrijandig is (zie ook het hoofdstuk 'Civielrecht'), is het slachtoffer, dat veelal niet in staat is om ter plekke van de aanrijding zelf enige actie te ondernemen, helemaal aangewezen op het PV. Bij een (strafrechtelijk) sepot, omdat de kwaliteit van het PV onvoldoende is, wordt het voor een slachtoffer uitermate lastig, zo niet onmogelijk, om schadevergoeding te krijgen. Als het slachtoffer arbeidsongeschikt raakt en het inkomen wegvalt betekent dit uiteindelijk de bijstand, waardoor eerst het eigen huis 'opgegeten' moet worden en daarna het meeste spaargeld. Hierdoor wordt een slachtoffer al heel gauw 'dubbel slachtoffer', iets wat we helaas maar al te vaak meemaken en dat ook tijdens de jaarlijkse Herdenkingen van de Verkeersslachtoffers veelal werd genoemd. Door wat het slachtoffer is aangedaan. Maar wel 'keurig' volgens de regels van het Nederlandse 'recht'. Kortom, een PV van onvoldoende kwaliteit kan een slachtoffer ruïneren!

De waarheidsvinding rond aanrijdingen zou veel beter worden als standaard de Event Data Recorder wordt uitgelezen.

Wij pleiten er al jaren voor om na alle aanrijdingen de 'Event Data Recorder' uit te lezen, de informatie die hierin is opgeslagen is zeer nauwkeurig en betrouwbaar en is daarom van groot belang voor de waarheidsvinding en dus ook voor de vaststelling van de aansprakelijkheid. Dit is weer van cruciaal belang voor zowel de strafrechtelijke als civielrechtelijke afwikkeling van de aanrijding. Het zou ook veel kostbare onderzoeken naar de toedracht besparen en er gaat bovendien een preventieve werking van uit: liegen over de snelheid e.d. is niet meer zinvol, maar werkt eerder tegen de leugenaar.

Het zo snel mogelijk behandelen van gewonde slachtoffers vermindert de blijvende gevolgen en daarmee ook de lange-termijn kosten voor de samenleving.

Omdat voor gewonden een snelle behandeling erg belangrijk is (het eerste uur na de aanrijding wordt als het 'gouden uur' aangemerkt) maken wij ons ernstig zorgen over de terugloop van de ambulante zorg, vooral in de 'buitengebieden', waardoor slachtoffers ernstiger benadeeld worden en wellicht vaker blijvend letsel overhouden aan de aanrijding. Voor de beoordeling van de 'eerste hulp' moet niet alleen worden gekeken naar de directe kosten, maar zeker ook naar de indirecte kosten en de kosten op lange termijn: een slachtoffer wiens inkomen minder wordt of zelfs helemaal wegvalt kost ook de samenleving veel geld. Daarnaast verhoogt het de (traumatische) stress voor de medewerkers van de ambulante zorg.